

I. A expirat la 6 iulie 2024, termenul de transpunere în legislațiile naționale a Directivei CSRD. Doar 11 țări au transpus Directiva, printre care și România. 4 mari economii ale Uniunii nu au transpus încă Directiva.

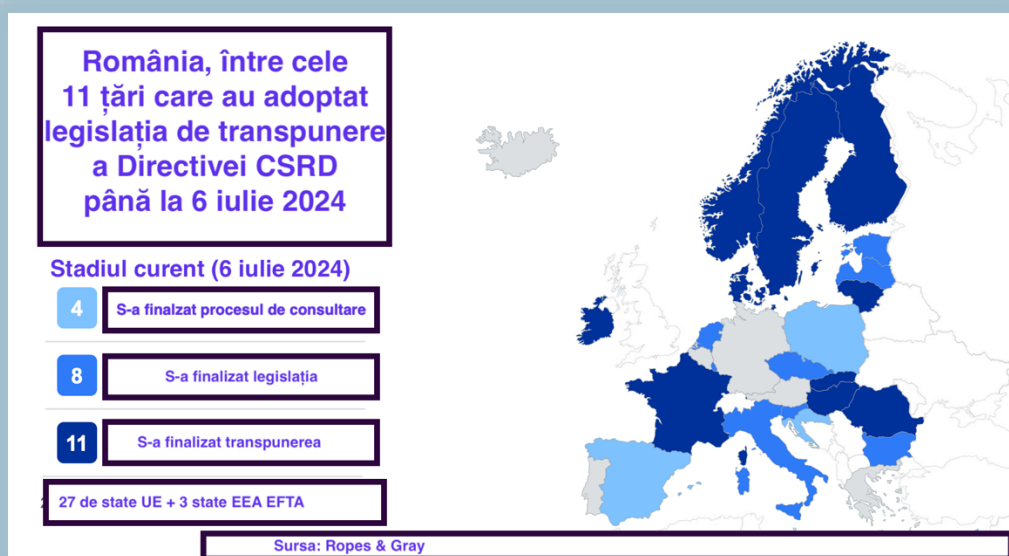
II. Studiu – Sondajul CSRD Global: Aproape două treimi din companiile care se pregătesc să raporteze conform Directivei CSRD susțin că sunt pregătite, deși întâmpină dificultăți. 80% dintre companiile chestionate spun că au contractat deja un asigurator de sustenabilitate.

III. Ghid de interoperabilitate între standardele de raportare ISSB (International Sustainability Standards Board) și **standardele de raportare ESRS** (European Sustainability Reporting Standards)

*

* * *

I. A expirat termenul de transpunere în legislația națională a Directivei CSRD (6 iulie 2024). Doar 11 țări au transpus Directiva, printre care și România, restul se află în diverse stadii de transpunere.

Aproximativ 50.000 de companii la nivel european au obligații de raportare conform noii Directive CSRD, care pune „pe picior de egalitate” raportările

financiare cu cele de sustenabilitate (pentru companiile care se supun Directivei). Rapoartele de sustenabilitate trebuie întocmite și publicate, gradual, primele rapoarte urmând să fie publicate în 2025 (pentru situațiile financiare din 2024).

Statele membre ale Uniunii Europene au avut termen de transpunere a Directivei până la **6 iulie 2024** (18 luni de la publicare). În ciuda acestui termen, doar 11 țări au transpus Directiva în legislația națională, conform celei mai recente centralizări „Ropes & Gray CSRD Transposition Tracker”, [disponibilă AICI](#).

Cele 11 țări sunt Danemarca, Finlanda, Franța, Ungaria, Irlanda, Lituania, **România**, Slovacia, Suedia, Liechtenstein și Norvegia.

Potrivit [centralizării](#), România a parcurs toate etapele, inclusiv aprobarea legislației de transpunere, cu amendamentul (față de Directivă) că legislația locală propune praguri mai mici (comparativ cu Directiva CSRD) după care sunt definite entitățile raportoare – întreprinderi mijlocii și mari, cu obligații de raportare.

Transpunerea Directivei în România [s-a făcut prin Ordinul Ministerului Finanțelor 85/12 ianuarie 2024](#), disponibil și [AICI](#). 2025 este primul an de raportare pentru primele companiile românești (pentru anul financiar 2024).

Ordinul inițiază introducerea unor prevederi pentru chestiuni precum: conținutul raportului de durabilitate și sugestii despre cum trebuie întocmit; excepțiile în ceea ce privește raportările de durabilitate; obligația utilizării formatului unic electronic de raportare **ESAP** (stabilit prin actul delegat al Comisiei (EU) 2019/915); raportarea de către entități din afara Uniunii Europene; [cine poate realiza asigurările de sustenabilitate](#).

Extrase din Ordinul de transpunere:

10. După alineatul (4) al punctului 563 se adaugă un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:
„(5) Opinia menționată la alin. (4) lit. a¹) poate fi exprimată de un auditor statutar sau o firmă de audit, altul sau alta decât cel sau cea care efectuează **auditul** statutar al situațiilor financiare.”

11. - (1) Prevederile prezentului articol se aplică pentru exercițiile financiare care încep la următoarea dată:

- a) 1 ianuarie 2024:
 - (i) de către entitățile de interes public care depășesc, la data bilanțului, criteriile prevăzute la pct. 9 alin. (4), precum și numărul mediu de 500 de salariați în cursul exercițiului financiar;
 - (ii) de către entitățile de interes public, care sunt societăți-mamă ale unui grup mare, care depășesc, la data bilanțului, pe bază consolidată, numărul mediu de 500 de salariați în cursul exercițiului financiar;
- b) 1 ianuarie 2025:
 - (i) de către entitățile care depășesc criteriile prevăzute la pct. 9 alin. (4), altele decât entitățile menționate la lit. a) pct. (i);
 - (ii) de către entitățile care sunt societăți-mamă ale unui grup mare, altele decât cele menționate la lit. a) pct. (ii);
- c) 1 ianuarie 2028, de către entitățile prevăzute la Secțiunea 7².1.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), entitățile care au ales un exercițiu financiar diferit de anul calendaristic aplică prevederile prezentului articol de la începutul primului exercițiu financiar ales, care începe ulterior următoarei date:

- a) 1 ianuarie 2024:
 - (i) de către entitățile de interes public care depășesc, la data bilanțului, criteriile prevăzute la pct. 9 alin. (4), precum și numărul mediu de 500 de salariați în cursul exercițiului financiar;
 - (ii) de către entitățile de interes public, care sunt societăți-mamă ale unui grup mare, care depășesc, la data bilanțului, pe bază consolidată, numărul mediu de 500 de salariați în cursul exercițiului financiar;
- b) 1 ianuarie 2025:
 - (i) de către entitățile care depășesc criteriile prevăzute la pct. 9 alin. (4), altele decât entitățile menționate la lit. a) pct. (i);
 - (ii) de către entitățile care sunt societăți-mamă ale unui grup mare, altele decât cele menționate la lit. a) pct. (ii);
- c) 1 ianuarie 2028, de către entitățile prevăzute la Secțiunea 7².1.

Țări precum Austria, Belgia, Bulgaria, Cehia, Croația, Cipru, Estonia, **Germania**, Grecia, Italia, Letonia, Luxemburg, Malta, Olanda, Polonia, Portugalia, Slovenia, Spania, Islanda, nu au aprobat încă legislația de transpunere a Directivei. Astfel, 4 mari economii europene (Germania, Italia, Spania și Olanda) **nu au transpus încă Directiva**.

Cu toate acestea, studiul PwC Global CSRD Survey – **detaliat la punctul 2 al acestui raport**, relevă că în Olanda (unul dintre statele care nu a transpus Directiva), gradul de încredere al companiilor olandeze că se vor conforma din timp prevederilor Directivei este semnificativ mai mare decât media globală: 79% dintre companiile olandeze care vor avea obligații de raportare cred că se vor conforma la timp, în timp ce media la nivel global este de 63%, potrivit studiului.

De altfel, autoritatea piețelor financiare din Olanda, a furnizat în luna iulie 2024 și un Ghid în privința evaluării dublei materialități, în urma analizării rapoartelor a 29 de companii olandeze care au realizat voluntar pentru anul financiar 2023, rapoarte de sustenabilitate (înainte de perioada de aplicare a Directivei).

Ghidul, care are ca scop „a face procesul de navigare mai ușor în analiza dublei materialități” și este prezentat succint, AICI. Integral, ghidul poate fi descărcat de AICI.

*

* * *

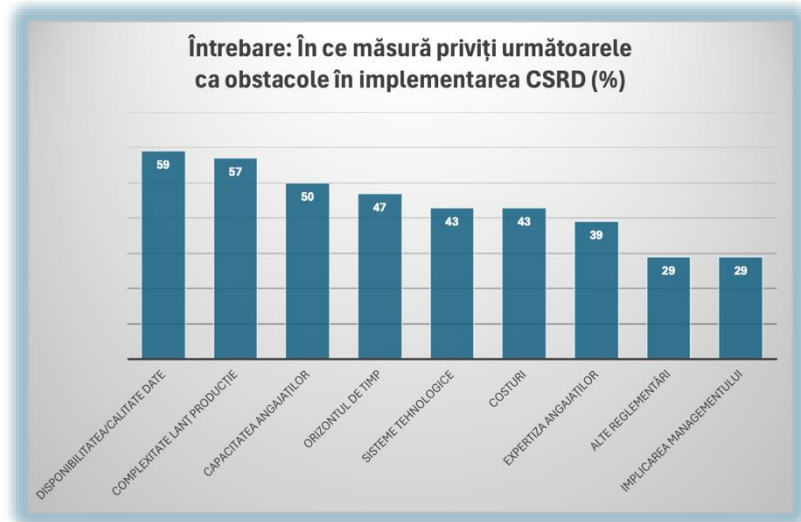
II. Studiu – Sondajul CSRD Global: Aproape două treimi dintre companiile care se pregătesc să raporteze conform Directivei CSRD susțin că sunt pregătite, dar întâmpină dificultăți în colectarea datelor. 80% dintre companiile chestionate spun că au contractat deja un asigurător de sustenabilitate.

Studiul a fost realizat prin chestionarea a 547 de directori și oameni din departamentele cheie ale companiilor (finanțe, sustenabilitate, risc), din 30 de țări, pentru a afla cât de pregătite sunt acestea pentru raportările de sustenabilitate. 60% dintre companiile chestionate sunt localizate în Uniunea Europeană, mai mult de jumătate au venituri anuale de peste un miliard de dolari. 57% dintre companiile chestionate vor face prima raportare în 2025, iar sectoarele lor de activitate sunt în principal manufacturier (25%), servicii financiare (21%), tehnologie, media și telecomunicații (18%), retail (14%), energie și utilități (13%), etc.

Studiul complet, realizat de PwC, [poate fi studiat AICI](#).

Rezultatele arată că 63% dintre cei chestionați sunt „foarte încrezători” sau „extrem de încrezători” că vor putea realiza rapoartările CSRD începând cu luna ianuarie 2025.

În ceea ce privește evaluarea lanțului de producție, pentru multe companii este prima dată când trebuie să ceară și să obțină date de la furnizori, clienți și terți, și tot pentru prima dată trebuie să evalueze cât de încredere sunt aceste date.

De aceea, 59% dintre cei chestionați arată că disponibilitatea datelor este cea mai mare dificultate, iar dintre companiile care vor raporta în 2025, doar 20% au validat deja disponibilitatea și integritatea datelor necesare.

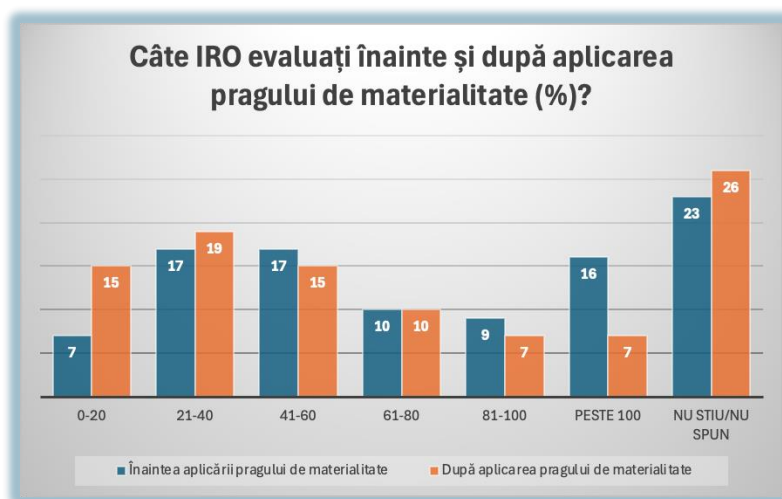
Astfel, deși multe companii produc deja rapoarte de sustenabilitate, procesul de raportare urmează să fie extins și întărit întrucât Directiva CSRD le cere să raporteze nu numai despre sustenabilitatea propriilor operațiuni, dar și despre sustenabilitatea furnizorilor din lanțul de producție.

Mai mult, pentru a respecta cerințele de raportare, datele de sustenabilitate trebuie asigurate de auditori.

Cele mai multe companii par să fi înțeles deja această cerință obligatorie. **80% au contractat deja un asigurător de sustenabilitate** (auditorul lor, o altă firmă de audit, etc.)

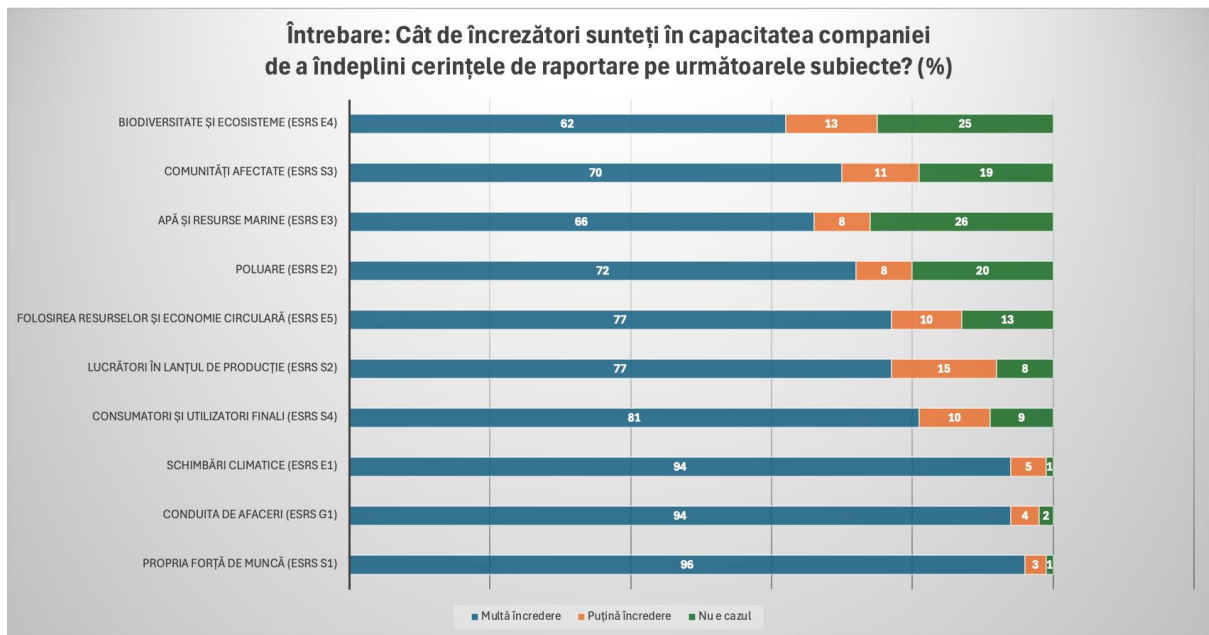
Evaluarea dublei materialități din perspectiva impactului, riscului și oportunităților (IRO) este mecanismul prin care companiile determină care aspecte sunt „materiale” pentru operațiunile lor și prin urmare trebuie incluse în raportările de sustenabilitate.

Definirea pragului de materialitate în urma evaluării este decisivă pentru noile raportări, astfel încât, spre exemplu, companiile care evaluau mai mult de 100 de factori de impact, risc, oportunități înainte de definirea pragului de materialitate, după această evaluare, procentajul din companiile care evaluau peste 100 de factori, s-a înjumătățit (de la 16% la 7%).

Pe standarde de raportare (ESRS), studiul arată încrederea sporită a companiilor pentru raportări pe care le fac deja, și pe care vor trebui să le facă în continuare conform moilor standardelor de rapoartare de sustenabilitate.

Întreg studiul [este disponibil AICI](#).

*

* * *

III. Ghid de interoperabilitate între **standardele de raportare ISSB** (International Sustainability Standards Board) – fundația IFRS și **standardele de raportare ESRS** (European Sustainability Reporting Standards) – EFRAG.

ISSB [a anunțat](#) în luna Mai 2024 că jurisdicțiile care reprezintă mai mult de jumătate din PIB-ul global și-au anunțat intenția de a utiliza standardele de raportare de sustenabilitate ISSB, sau să alinieze standardele de raportare cu acelea ale ISSB.

Cele mai mult dintre cele 20 de jurisdicții care au anunțat acest lucru au decis să folosească sau să alinieze propriile standardele la cele ISSB. Statele respective reprezintă aproape 55% din PIB-ul global, mai mult de 40% din capitalizarea bursieră globală și sunt responsabile pentru emiterea a mai mult de 50% din gazele cu efect de seră.

Uniunea Europeană a fost prima jurisdicție care a anunțat că, urmare a Directivei CSRD, standardele proprii de raportare de sustenabilitate (ESRS) vor incorpora standardele ISSB la cel mai înalt nivel posibil, crescând astfel interoperabilitatea dintre standardele fundației IFRS (ISSB) și cele realizate de EFRAG, pentru țările UE.

De altfel, fundația IFRS și EFRAG au publicat un ghid pentru a ilustra nivelul ridicat de interoperabilitate ale celor 2 seturi de standarde (ISSB și ESRS) și modul în care o companie poate aplica ambele seturi de standarde

Ghidul de interoperabilitate [este disponibil AICI](#).

Documentul are ca scop reducerea complexității, fragmentării și redundanțelor pentru companiile care aplică ambele seturi de standarde.

„Publicarea ghidului este un pas fundamental pentru a crește interoperabilitatea și calitatea datelor de sustenabilitate. Cei care folosesc standardele ESRS pot face astfel raportări în ceea ce privește mediul în concordanță cu standardele ISSB, diferind doar foarte puține puncte de date (identificate în Secțiunea 3 a ghidului). De asemenea, documentul explică faptul că aceia care folosesc standardele ESRS le pot folosi pentru a se conforma standardelor ISSB dincolo de chestiunile climatice. Acest ghid reflectă angajamentul nostru de a evita dublele raportări, iar pasul următor este interoperabilitatea digitală”, a declarat Președintele grupului de Raportare de Sustenabilitate EFRAG, Chiara Del Prete.

Fundația IFRS a publicat de asemenea și un ghid pentru adoptarea standardelor ISSB, [disponibil AICI](#).

*

* * *